

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crucifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.1. Admirabilis ejusdem facti consideratio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

CAPUT VIII.

Imitatio Christi, in cruce pro inimicis deprecantis Patrem.

§. I.

Admirabilis ejusce facti consideratio.

Multa supra communem naturæ cursum, multa præter usum disciplinamve mortalium, in Christi passione ac morte contingere: sed nihil fortassis admirabilius simul & amabilius, nihil nostrum omnium, qui Christi nomen, atque doctrinam profitemur, imitatione dignius, illo incredibili erga persecutores dilectionis exemplo, quod stupenti mundo in patibulo pendens Christus exhibuit; pro inimicis suis Patrem deprecans, & ijs quidem inimicis, quorum etiam manus suo ipsius cruore stillantes aspiceret, & quorum studio, ipso in tempore, morte indignissima ac crudelissima conficeretur. At quæso te, anima Christiana, ejusdem facti admirabilis conditiones, atque adjuncta tecum pensulatiùs perpende.

Verfabatur benignissimus Redemptor in magnis ac supremis angustijs, & tantum non cum morte luctans, propinquantis leti prænuntijs doloribus occupabatur. Nulla erat in toto corpore cruciatùs ac pœnæ pars vacua; & super veterum plagarum à flagellis, à spinis acerbitatem, manabant residuo sanguine manuum pedumq; cruda vulnera, recenti clavorum impactu per venas & nervos inflicta. Ad hæc pulsabant benignas aures atrocissimæ inimicorum contumeliæ, & amaræ opprobrantium irrisiones, vocésq; invicem plaudentium, & veluti re ex voto gestâ, hostis sui capitalissimi ultimum exitium gratulantium.

Quid inter hæc clementissimus **J E S U S**? tanquam horum

rum nihil ipse sentiret, aut ea ad se non pertinerent, suimet oblitus, sed charitatis suæ nusquam immemor, unâ curâ salutis inimicorum suorum tangitur, & conversus ad Patrem, veniam eis pacemq; flagitat: *Pater*, inquit, *dimitte illis: non enim sciunt, quid faciunt.* Ubi rursus & has ejus orationis circumstantias attende.

Primùm enim, vix crucis aram universo mundo Patrem placaturus inscenderat (ut enim ait S. Leo, *crux aram fuit, non templi, sed mundi*) & ecce, prætermisissis cæteris, prima illi est & antiquissima de tortorum suorum salute sollicitudo, prima pro crucifigentibus se deprecatio: perinde atque si nullos his chariores haberet, aut de illo ipsi præ cæteris bene meriti essent. Itaque qui in se discruciendo & excarnificando potiores partes habeant, hos fructuum crucis & mortis suæ optat esse primitias. quomodo à B. Petro Damiani appellari video felicem latronem, quem utique satis est credibile, principiò Christo convitiatum, eòq; & ipsum Christi persecutoribus annumerandum esse,

Deinde observa, quàm non timidè aut dubitanter hanc causam oret. Non dicit, ut nuper pro se ipso in horto deprecans: *Pater, si vis, si possibile est; verumamen non sicut ego volo, &c.* Sed nullâ adjectâ conditione, liberè fidentèque postulat: *Dimitte illis*; ut hac ratione ingens demonstret salutis eorum desiderium, & efficacius, id quod contendit, obtineat.

Postremò, quod aliàs non solet, adjungit & postulati causam, allegatâ scilicet facti ignorantia, ut eò veniâ dignos ostendat, quòd non tam animi pravitate tam grande scelus designaverint, quàm humano quodam errore ducti ad illud descenderint; *Non enim sciunt*, inquit, *quid faciunt*: quasi in hunc modum instaret Patri. Tuam hinc ego misericordiam ac clementiam, Pater optime, quo possum affectu implorem atque obtestor. Noli, amabo, attere

dere à quibus ego ista patiar, sed quorum gratiâ, & quorum amore moriar. Hi quidem acerbè & crudeliter in me sæviunt: sed nescientes serviunt altitudini consilij tui, quo non nisi morte Unigeniti salvare mundum, & pacificare per sanguinem crucis ejus, sive qua in terris, sive qua in caelis sunt, constituisti. Nimirum & isto sanguine mundari, ac tibi reconciliari possunt, etiam qui ipsum de venis meis in mundi totius remedium extraxerunt. Sine, hosce delibem tibiq; offeram passionis meæ fructus primulos, etiamnum calenti meo sanguine aspersos atque coloratos. Per hunc ipsum ego te sanguinem, per dolores quibus exanimor, & crudelem istam meorum artuum distensionem; per hoc vespertinum sacrificium, quod tibi nunc offero in elevatione manuum mearum: ignosce, Pater, neque hanc illis noxam imputa, in quam non malitiâ illi quidera, sed mei ignorance incidere. *Si enim cognovissent, nunquam Dominum gloriæ crucifixissent.* Vocem enim verò DEO-homine dignam! & prodigiosam suavissimi cordis Christi charitatem!

Col. 1.

1. Cor. 2.

Vide nunc (exclamat admirabilitate rei percussus melifluus Bernardus) *vide nunc opera Domini; quæ posuit prodigia super terram. flagellis casus est, spinis coronatus, clavibus confossus, affixus patibulo, opprobrijs saturatus; omnium tamen dolorum immemor: Ignosce, ait, illis.* Et postea: *O quàm multus es ad ignoscendum! o quàm magna multitudo dulcedinis tuæ Domine! o quàm longè cogitationes tuæ à cogitationibus nostris! o quàm firmata est etiam super impios misericordia tua! Mira res. Ille exclamat, Ignosce: Judæi, Crucifige: & quæ sequuntur.*

Fer. 4. heb. d. pan.

§. 2.

Clementiæ Christi, & humanæ inclementiæ in reposita comparatio.

Verùm,